

“Si durant l’estiu els nens obliden continguts, vol dir que no hem ensenyat tant com ens pensàvem”

L’educació està sempre en el punt de mira. Quins són els reptes principals, ara mateix?

Ens hem de posar d’acord en la funció social de l’escola. Hi ha sectors que demanen que sigui el departament de recursos humans de la societat i demanen rànquings, que hauríem de veure si són els bons; les lleis diuen que l’escola ha de formar ciutadans competents i alumnes capaços d’anar pel món; també tenim la funció de compensar les desigualtats socials. Hem de fer que l’escola sigui bona per a tothom. L’equitat és la paraula que ha de presidir l’educació o ens quedem fent rànquings de notes? On queda la creativitat en el nostre sistema? Les empreses tecnològiques demanen més gent creativa que no pas memòria. Tot això ho hem de pensar bé, perquè ens hi juguem molt.

Parlem d’Internet i les noves tecnologies.

Crec que les aprofitem poc per innovar l’activitat d’aprenentatge a l’aula. Les eines digitals tenen una potència brutal. Les eines d’avaluació estàndard, els exàmens, no mesuren prou si realment hem fet nostre l’aprenentatge. Tots els alumnes volen tenir bona nota, és lògic, però si la pots aconseguir *empollant* el dia abans... El professor Stephen Ball parla de la *performativitat*: si em dius com m’avaluaràs, m’oblido d’aprendre per centrar-me a demostrar que sé el que em demanes. A la vida se’t planteja un repte o pregunta i has de mobilitzar els teus coneixements per resoldre-ho.

Atenció a la diversitat i educació inclusiva.

Són fruits de la nostra història. Gent diversa a l’aula no implica que es treballi menys o pitjor, sinó que es treballa diferent. Els alumnes tenen intel·ligències diferents. Una persona quínestica, que necessita manipular i moure’s per comprendre les coses, en una aula que ha d’estar en silenci, copiant, callat, tindrà desavantatge respecte un company que és capaç de fer-ho. Hem de desenvolupar al màxim les capacitats de cadascú. L’alumne brillant ha de poder brillar, i el que necessita més temps per aprendre l’ha de poder tenir. Això obliga a sortir del concepte clàssic d’aula. Tots han d’aprendre el mateix? Segurament no. El repte és educar tots els nois i noies de Granollers; són els nois i noies que tenen dret a una educació de qualitat, i no les escoles a triar quins alumnes volen.

En Josep donant les últimes indicacions als seus alumnes de 1r d’ESO de l’Escola Pia, just abans de marxar per fer la darrera sortida de curs.

“Gent diversa a l’aula no implica que es treballi menys o pitjor, sinó que es treballa diferent. Els alumnes tenen intel·ligències diferents”

Estàs en un grup de recerca sobre el vincle entre l’escola, la família i l’entorn.

L’edat del teu fill és directament proporcional a la distància que el deixes de l’escola. Com més relació entre escola i família, millors són els resultats acadèmics. Hem de poder apropar tots els pares a la funció de l’escola, perquè així podran ajudar el seu fill, valorar el seu aprenentatge i motivar-lo. Si no, pot portar a la malafiança i això ens va a la contra. Hem de poder confiar els uns en els altres, compartir objectius, perquè els nens són un, no hi ha fills i alumnes, són la mateixa persona.

Granollers, ciutat educadora, sempre ha apostat i ha cregut en l’educació.

Hi ha tradició de vincle entre les escoles i la ciutat, hi ha relació entre les escoles, es fan coses i hi ha projectes interessants. Les escoles som els encarregats de fer els ciutadans de Granollers. I encara hem d’augmentar aquest vincle.

I què en penses dels estudis universitaris que començaran el curs vinent?

Granollers pot ser una bona ciutat universitària. Fa anys que els granollerins la reclamen. Ens ha perjudicat el model centralista dels darrers anys. El fet d’estar a 28 km de Barcelona, l’hem pagat. El model de la UVic, més lligat a les necessitats formatives del territori, és interessant.